

Bilag 5.

Norsk Lov om Ulykkesforsikring for Arbejdere i Fabrikker m. v.

(23de Juli 1894):

§ 1.

Alle Arbejdere og Betjente, der ere hussælsatte ved

1. Fabrikdrift og de Haandværks- og andre industrielle Virksomheder, der drives fabrikmæssig eller ved hvilke der anvendes anden Drivkraft end Menneskets Muskelkraft eller benyttes Redler med Damptryk;

---

5. Bygning, Udstyr og Istandsættelse af Huse . . . . . skal være forsikrede efter denne Lovs Bestemmelser osv.

Uddrag af Indstilling fra det norske Departement for det Indre til Kongen (af 21de April 1893. Sag. 27):

„Som foran paapeget, er Arbejdere, beskæftigede i Jordbrugets Tjeneste, ikke medtagne indenfor Lovens Ramme. Man skal inidlertid gøre opmærksom paa, at der i Landbrugsvirksomheden ikke sjælden anvendes anden Drivkraft end menneskelig Muskelkraft. Eksempelvis kan saaledes nævnes Tærkning ved Hjælp af Maskiner, der drives med Damp eller ved de saakaldte Hestevandring, Dampcentrifuger, Haffelmaskiner drevne ved Hestekraft o. l. Ligeledes findes der ved flere Gaarde, der ere i Besiddelse af Vandfald, anlagt Savbrug, hovedsagelig beregnede paa Opstøring af det til Gaardsbruget fornødne Tømmer. Departementet antager, at det ikke har været Kommissionens Mening, at denne Art af Virksomheder, der slutte sig som et Accessorium til Gaardsdriften, skulde begrunde Forsikringspligt og de indgaar, saa vidt skønnes, heller ikke under Paragraffens Ordlyd, idet de formentlig ikke kan henregnes til de egentlige industrielle Virksomheder (§ 1 Nr. 1).

Derimod antages de Mejerier, der fremtræde som særskilte Bedrifter, at maatte indgaa under Lovens Bestemmelse. Det samme maa ogsaa være Tilfældet med Interessentfaber, der gøre sig en Næringsvej af at udleje Tærskemaskiner med tilhørende Lokomobiler til forskellige Gaardbrugere.

Hvad den under Nr. 5 omhandlede Bygningsbedrift angaar, finder Departementet med Kommissionen, at der ikke er Gruud til at forme Bestemmelsen saaledes som i de fleste udenlandske Love og Lovforslag gjort, at under Forsikringspligten indgaar enhver Virksomhed, der udfører Bygningsarbejde i sin Helhed, men at det er mere rigtigt og derhos tilstrækkeligt, kun at medtage de ved selve Bygningsarbejdet beskæftigede Personer. Da nemlig flere Bygningsfag ved Siden af det egentlige Bygningsarbejde driver Værkstedarbejde, undgaar man ved denne Ordning det urimelige Resultat, at Bedrifter, der kun med en mindre Brøddel af sin Arbejdsstof driver Bygningsarbejde, bliver i sin Helhed forsikringspligtige.“